

Pałac Lubomirskich
00-136 Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10
tel. sekr. (+48) 500 186 225
email: lukasz.szarpak@uczelniamedyczna.com.pl

PROREKTOR DS. NAUKOWYCH I WSPÓŁPRACY
Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Łukasz Szarpak, dr h.c. multi

Warszawa, 20.08.2023r.

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

lek. mgr psychologii Kacpra Łosia

**pt. „Mindfulness (uwaga), stres oraz funkcje wykonawcze jako cechy wpływające na efekty działania studentów kierunku lekarskiego w symulacjach medycznych”
przedłożonej Wydziałowi Lekarskiemu z Oddziałem Stomatologii
i Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku**

Przedstawiona mi do oceny praca doktorska lek. mgr psychologii Kacpra Łosia pt. „Mindfulness (uwaga), stres oraz funkcje wykonawcze jako cechy wpływające na efekty działania studentów kierunku lekarskiego w symulacjach medycznych” została przygotowana pod opieką naukową prof. dr hab. n. med. Włodzimierza Łuczyńskiego.

Doktorant w swojej pracy badawczej, która zaowocowała rozprawą na stopień doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu, podniósł istotny problem zdrowia publicznego. Badanie będące przedmiotem recenzji koncentruje się na identyfikacji związków pomiędzy cechami uwagi, wpływem stresu oraz funkcjami wykonawczymi a efektami działań studentów kierunku lekarskiego w czasie zajęć symulacji medycznej w odniesieniu do pacjenta pediatrycznego znajdującego się w stanie zagrożenia zdrowia i życia.

Edukacja medyczna pełni kluczową rolę w formowaniu umiejętności przyszłych lekarzy oraz zapewnianiu pacjentom bezpiecznej i kompetentnej opieki zdrowotnej. W

dzisiejszych czasach, coraz większy nacisk kładzie się na interaktywne metody nauczania, a symulacje medyczne (zwłaszcza w odniesieniu do symulacji wysokiej wierności) stanowią integralną część tego podejścia. Dzięki symulacjom, studenci mają okazję doskonalić praktyczne umiejętności kliniczne oraz podejmować trafne decyzje w kontrolowanym środowisku, co jest szczególnie istotne dla zrozumienia powiązań pomiędzy uważnością, wpływem stresu, funkcjami wykonawczymi a efektami ich działań w trakcie symulacji medycznych.

Wspomniana powyżej uważność w kontekście edukacji medycznej odnosi się do umiejętności skupienia uwagi na teraźniejszym momencie, zrozumienia kontekstu reakcji pacjenta oraz świadomego podejścia do sytuacji medycznych. Symulacje medyczne wspierają rozwijanie uważności poprzez konieczność skoncentrowania się na różnorodnych aspektach klinicznych, interpretacji oznak pacjenta i podejmowania właściwych decyzji w dynamicznych sytuacjach. Ponadto tworzą bezpieczne środowisko, w którym studenci mogą doświadczyć presji i stresu związanego z opieką nad pacjentem w stanie zagrożenia zdrowotnego. Taki kontekst umożliwia rozwijanie umiejętności radzenia sobie ze stresem oraz podejmowania właściwych decyzji w obliczu presji czasu i stresu emocjonalnego. Symulacje odzwierciedlają rzeczywiste sytuacje medyczne, co umożliwia studentom naukę zarządzania stresem, co z kolei przyda się w praktyce medycznej.

Funkcje wykonawcze, takie jak planowanie, skupienie uwagi, kontrola impulsów i elastyczne myślenie, są kluczowe w praktyce lekarskiej. Symulacje medyczne sprzyjają rozwojowi tych funkcji, poprzez wymaganie od studentów szybkiego podejmowania trafnych decyzji i dostosowywania się do zmieniających się okoliczności. Dodatkowo, możliwość tworzenia realistycznych scenariuszy za pomocą symulatorów wysokiej wierności pozwala na jeszcze lepsze zaangażowanie studentów w ćwiczenia. To realistyczne podejście do sytuacji medycznych umożliwia studentom praktykowanie umiejętności w warunkach zbliżonych do rzeczywistości, co wpływa na ich lepsze przygotowanie do przyszłej praktyki klinicznej.

Warto również zauważyć, że symulacje medyczne mają duże znaczenie w aspekcie zmniejszania błędów medycznych w późniejszym postępowaniu klinicznym. Poprzez zdobycie praktycznych umiejętności w bezpiecznym środowisku, studenci mają okazję

nauczyć się rozpoznawania sytuacji krytycznych i podejmowania trafnych działań, co przekłada się na poprawę bezpieczeństwa pacjentów w rzeczywistych przypadkach.

Przedłożona mi do recenzji Rozprawa Doktorska liczy 44 strony, na które składają się: wykaz stosowanych skrótów jak również wykaz prac wchodzących w skład rozprawy, wstęp, cel pracy, materiał i metody, wyniki, wnioski, streszczenia w języku polskim i angielskim, bibliografia, jak również kopie prac wchodzących w skład rozprawy doktorskiej, oświadczenia autorów czy też kopia decyzji komisji bioetycznej. Co istotne Rozprawa Doktorska została oparta na dwóch publikacjach naukowych posiadających łączny współczynnik oddziaływania Impact Factor na poziomie 3,39 punktu oraz 210 punktów wg listy czasopism Ministra Edukacji i Nauki, z których jedna stanowiąca artykuł oryginalny została opublikowana w czasopiśmie International Journal of Environmental Research and Public Health, z kolei druga będąca pracą poglądową opublikowana została w czasopiśmie: Postępy Psychiatrii i Neurologii. W obu pracach doktorant jest pierwszym autorem.

Na uwagę zasługuje sposób w jaki doktorant definiuje cel i jak uzasadnia wnioski. Właśnie to pozwala ocenić potencjał doktoranta do rozwiązywania problemów naukowych. Pod tym względem lek. mgr psychologii Kacper Łoś spełnia z powodzeniem wspomniane cele – przygotował i przeprowadził na wysokim poziomie badanie naukowe i potrafił wysnuć klarowne wnioski na podstawie uzyskanych wyników badania.

Sam wstęp jest niezwykle esencjonalny. Doktorant na jednej stronie wprowadza czytelnika w problematykę podjętego przez siebie tematu badawczego. Autor powyższe informacje przekazuje w sposób wyczerpujący ilustrując tekst danymi z przeglądu literatury dotyczącymi badanego tematu. Można jedynie zwrócić uwagę na nieliczne błędy interpunkcyjne oraz na ograniczoną do 19 listę pozycji bibliograficznych, z których najstarsze zostały opublikowane blisko dwie dekady temu.

Praca została przygotowana zgodnie z metodologią powszechnie stosowaną w tego typu badaniach. Materiał jest właściwie zebrany, przyjęte metody wydolne – co pozwala zrealizować założone cele i uzyskać wyniki będące podstawą wniosków. Podziały tekstów są jasne, metodologia również nie budzi zastrzeżeń. Wyniki są podzielone na logiczne działy, zaś sam tekst jest.

Niedosyt budzi ograniczona do dwóch liczb prac wchodzących w skład rozprawy doktorskiej jak również brak w rozprawie doktorskiej działu „Dyskusja” który by w sposób ujednolicony pozwalał podsumować i przedyskutować do dostępną literaturą obie opublikowane prace, tym bardziej iż praca oryginalna została opublikowana w 2020 roku – a od tego czasu opublikowano wiele ciekawych prac z zakresu edukacji medycznej prowadzonej w oparciu o symulację medyczną.

Moja ocena metodologii badania jak i całej rozprawy doktorskiej jest pozytywna. Analizując ją nie dostrzegam wad, które mogłyby świadczyć o złym warsztacie naukowym doktoranta, bądź też dyskredytowałyby wnioski i/lub wskazywałyby na brak umiejętności samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Lek. mgr psychologii Kacper Łoś wykazuje prawidłowy tok pracy naukowca, dostrzega problemy medyczne, właściwie konstruuje tezy i przeprowadza badania.

Swoje badanie oryginalne doktorant prowadził w latach 2018-2019 w odniesieniu do studentów VI roku kierunku lekarskiego. Wówczas w badaniu udział wzięło 153 studentów. Na podstawie uzyskanych wyników badań Doktorant wyciągnął konkretne wnioski. Wykazał, że cechy mindfulness, funkcje wykonawcze oraz stres wpływają na umiejętności studentów w trakcie zajęć symulacyjnych w odniesieniu do symulacji pacjenta pediatrycznego w stanie zagrożenia zdrowia i życia. Wskazuje również na konieczność kontynuowania badań. Wartym byłoby, gdyby z punktu widzenia lekarza, magistra psychologii i edukatora wskazał możliwe rozwiązania niniejszego problemu.

Reasumując:

Przedłożona mi do oceny rozprawa doktorska lek. mgr psychologii Kacpra Łosia pt. „Mindfulness (uwaga), stres oraz funkcje wykonawcze jako cechy wpływające na efekty działania studentów kierunku lekarskiego w symulacjach medycznych” jest wartościową pracą badawczą stanowiącą oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, z kolei jej wyniki poszerzają wiedzę w zakresie edukacji medycznej. Doktorant sprawnie porusza się w badanej tematyce, ma poprawny warsztat naukowy, potrafi trafnie wyciągać wnioski, wykazuje dobrą ogólną wiedzę teoretyczną w reprezentowanej dyscyplinie jak również umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Autor spełnia cel założony w badaniu

a całość rozważań jest zgodna z treścią tytułu rozprawy. Praca została przygotowana starannie, drobne uchybienia nie wpływają na jej wartość.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r. poz. 1668) i mam zaszczyt przedstawić Senatowi Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku wniosek o dopuszczenie lek. mgr psychologii Kacpra Łosia do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Kacpra Łosia', is centered on the page.